

ततः स कोपं क्षमया निगृह्णन् धैर्येण मन्युं विन १२ सर्गः
येन गर्व्यं । मोहं धियोत्साहवशादशक्तिं समं चतुर्भिः
सचिवैरुदस्थात् ॥ ८१ ॥

ततइत्यादि । पार्श्वप्रहारानन्तरं स विभीषणः कोपं क्षमया ज०म०
क्षान्त्या निगृह्णन् अभिभवन् तथा धैर्येण मन्युं शोकं विनयेन
गर्व्यं मोहं वैचित्त्यं प्रज्ञया उत्साहवशादशक्तिमसामर्थ्यं निगृ
ह्णन् अपमानेन कोपादीनां संभवात् चतुर्भिः सचिवैरमात्यैः समं
सार्द्धमुदस्थात् आसनादुत्थितः ॥ ८१ ॥

ततइत्यादि । पार्श्वप्रहारानन्तरं स विभीषणः क्षमया भ०
क्षान्त्या कोपं निगृह्णन् अभिभवन् धैर्येण मन्युं शोकं निगृह्णन् विन
येन गर्व्यं दर्पं निगृह्णन् धिया बुद्ध्या मोहं वैचित्त्यं निगृह्णन्
उत्साहवशादशक्तिमसामर्थ्यं निगृह्णन् चतुर्भिः सचिवैरमात्यैरुद
स्थादासनादुत्थितवान् ॥ ८१ ॥

उवाच चैनं क्षणदाचरेन्द्रं सुखं महाराज विना
मयास्व । मूर्खातुरः पथ्यकटूननम्रन् यत्सामयो
ऽसौ भिषजां न दोषः ॥ ८२ ॥

उवाचेत्यादि । उत्थितश्चानन्तरं रावणमुवाच हे महाराज ज०म०
मया विना सुखमास्व तिष्ठ आसेर्लोट् तवात्र दोषो न ममोप